

trafik, krävs dessutom att det visas att det föreligger ett faktiskt behov av allmän trafik, till följd av att det vid fri konkurrens inte skulle finnas tillräckligt med regelbundna transporttjänster. Det ankommer på den nationella domstolen att bedöma huruvida dessa villkor är uppfyllda i målen vid den nationella domstolen.

(¹) EUT C 134, 22.5.2010.

Överklagande ingett den 10 november 2010 av Mariyus Noko Ngele av det beslut som tribunalen meddelade den 10 december 2009 i mål T-390/09, Mariyus Noko Ngele mot Europeiska kommissionen

(Mål C-525/10 P)

(2011/C 139/19)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Mariyus Noko Ngele (ombud: advokaten F. Sabakunzi)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Domstolen (åttonde avdelningen) har genom beslut av den 10 mars 2011 fastställt att överklagandet inte kan tas upp till sakprövning.

Talan väckt den 22 november 2010 — Transportes y Excavaciones J. Asensi, S.L. mot Konungariket Spanien

(Mål C-540/10)

(2011/C 139/20)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Transportes y Excavaciones J. Asensi, S.L. (ombud: C. Nicolau Castellanos, abogado)

Svarande: Konungariket Spanien

Domstolen (åttonde avdelningen) har genom beslut av den 10 mars 2011 funnit att det är uppenbart att den saknar behörighet att pröva förevarande talan.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 4 februari 2011 — Schutzverband-Industrie eV mot Sonnthurn Vetriebs GmbH

(Mål C-51/11)

(2011/C 139/21)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Schutzverband-Industrie eV

Motpart: Sonnthurn Vetriebs GmbH

Tolkningsfrågor

1. Omfattar begreppet hälsa i definitionen av uttrycket hälso-påstående i artikel 2.2.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1924/2006 av den 20 december 2006 om näringspåståenden och hälsopåståenden om livsmedel (¹) senast ändrad genom kommissionens förordning (EU) nr 116/2010 av den 9 februari 2010 (²) även allmänt välbefinnande?

2. Om fråga 1 ska besvaras nekande:

Avser ett påstående i ett kommersiellt meddelande som förekommer i märkningen, presentationen, eller reklamen för ett livsmedel, som ska levereras som sådant till konsumenten, åtminstone även hälsorelaterat välbefinnande eller enbart allmänt välbefinnande, när det hänvisar till någon av de funktioner som anges i artiklarna 13.1 och 14.1 i förordning (EG) nr 1924/2006 på det sätt som beskrivs i artikel 2.2.5 i denna förordning?

3. Om fråga 1 ska besvaras nekande och ett påstående i den mening som avses i fråga 2 åtminstone även hänvisar till hälsorelaterat välbefinnande:

Är det med hänsyn till yttrande- och informationsfriheten enligt artikel 6.3 FEU jämförd med artikel 10 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna förenligt med den gemenskapsrättsliga proportionalitetsprincipen att ett påstående om att en viss dryck som innehåller mer än 1,2 volymprocent alkohol inte belastar eller skadar kroppen och dess funktioner omfattas av förbudet enligt artikel 4.3 första meningen i förordning (EG) nr 1924/2006?

(¹) EUT L 404, s. 9, rättelse införd i EUT L 12, 2007, s. 3

(²) EUT L 37, s. 16

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Supremo (Spanien) den 7 februari 2011 — Vodafone España SA

(Mål C-55/11)

(2011/C 139/22)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Supremo (Spanien)

Part i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Vodafone España SA

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 13 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/20/EG ⁽¹⁾ av den 7 mars 2002 om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (auktorisationsdirektiv) tolkas så, att den utgör hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken en avgift för rätten att installera faciliteter på kommunal offentlig egendom, får tas ut av operatörer som, utan att vara innehavare av nätet, använder det i syfte att tillhandahålla mobila teletjänster?
2. För det fall den aktuella avgiften ska anses förenlig med artikel 13 i direktiv 2002/20/EG, uppfyller då de villkor på vilka avgiften tas ut enligt den omtvistade lokala förordningen kraven i denna bestämmelse på att dels vara sakligt motiverade, proportionella och icke-diskriminerande, dels säkerställa en optimal användning av de aktuella faciliteterna?
3. Har artikel 13 i direktiv 2002/20/EG direkt effekt?

⁽¹⁾ EGT L 108, s. 2

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Supremo (Spanien) den 7 februari 2011 — Vodafone España SA mot Ayuntamiento de Tudela

(Mål C-57/11)

(2011/C 139/23)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Supremo

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Vodafone España SA

Svarande: Ayuntamiento de Tudela

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 13 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/20/EG ⁽¹⁾ av den 7 mars 2002 om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (auktorisationsdirektiv) tolkas så, att den utgör hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken en avgift för rätten att installera faciliteter på kommunal offentlig egendom, får tas ut av operatörer som, utan att vara innehavare av nätet, använder det i syfte att tillhandahålla mobila teletjänster?

2. För det fall den aktuella avgiften ska anses förenlig med artikel 13 i direktiv 2002/20/EG, uppfyller då de villkor på vilka avgiften tas ut enligt den omtvistade lokala förordningen kraven i denna bestämmelse på att dels vara sakligt motiverade, proportionella och icke-diskriminerande, dels säkerställa en optimal användning av de aktuella faciliteterna?
3. Har artikel 13 i direktiv 2002/20/EG direkt effekt?

⁽¹⁾ EGT L 108, s. 2

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Supremo (Spanien) den 7 februari 2011 — France Telecom España SA

(Mål C-58/11)

(2011/C 139/24)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Supremo (Spanien)

Part(er) i målet vid den nationella domstolen

Sökande: France Telecom España SA

Tolkningsfrågor/Giltighetsfrågor

1. Ska artikel 13 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/20/EG ⁽¹⁾ av den 7 mars 2002 om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (auktorisationsdirektiv) tolkas så, att den utgör hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken en avgift för rätten att installera faciliteter på kommunal offentlig egendom, får tas ut av operatörer som, utan att vara innehavare av nätet, använder det i syfte att tillhandahålla mobila teletjänster?
2. För det fall den aktuella avgiften ska anses förenlig med artikel 13 i direktiv 2002/20/EG, uppfyller då de villkor på vilka avgiften tas ut enligt den omtvistade lokala förordningen kraven i denna bestämmelse på att dels vara sakligt motiverade, proportionella och icke-diskriminerande, dels säkerställa en optimal användning av de aktuella faciliteterna?
3. Har artikel 13 i direktiv 2002/20/EG direkt effekt?

⁽¹⁾ EGT L 108, s. 21